

Article de Miquel Casellas : «Memòries del rei de les nostres platges»

L'articulista reflexiona sobre l'espai natural de les Madrigueres i el Corriol Camanegre

Les Madrigueres | LLA

Fa uns pocs anys vaig publicar una breu descripció del personatge que representaria la filosofia del Riuet de Coma-ruga sota el nom de Barbie Riuet. En aquest article es mostrava el perfil de persones que visiten les nostres platges i en especial aquesta zona mediàtica del nostre litoral més internacional. Hem de ser sincers a la realitat i hem de donar el protagonisme a qui li toca i no és més que el corriol camanegre que actualment té un risc mínim.

Un ocell de la família dels caràdrids de 16 centímetres d'alçada que fa anys i panys que va escollir el nostre litoral per tenir-hi també la seva caseta vora el mar. La cosa anava molt bé fins que varen venir els turistes i els plans de construcció del litoral amb el límit actual que ha obligat a posar-hi ordre abans no decideixi tocar el dos per altres llocs on estigui més tranquil.

El nostre corriol que és una au voladora pot habitar al llarg dels nostres 7 quilòmetres de costa, però té una especial predilecció per la zona de les Madrigueres i Sant Salvador, tot i que òbviament l'animal no hi entén de fronteres i límits i te'ls pots trobar Coma-ruga i fins i tot més enllà, però ara amb la nova versió de les Madrigueres en aquest espai al voltant de la part final de la Riera de la Bisbal s'hi troba com peix a l'aigua tot i que és un ocell.

El nostre protagonista fa uns anys tenia que anar amb els peus de plom no sigui que algun dels

cotxe o vianants de les Madrigueres acabessin amb la seva existència en el pàrquing ubicat en aquest espai i el volum de persones que hi transitaven en especial a l'estiu. Però en la passada legislatura vàrem fer un gir de 180 graus i el que era un lloc per posar-hi cotxes ho hem anat transformant en una reserva natural de la costa Daurada, tot això gràcies a la crisi de la construcció sinó ja haguéssim vist tot allò ple d'habitatges amb vistes al mar amb dos espais reduïts naturalitzats per cuidar la consciència ecologista dels seus responsables i fer la cosa més atractiva comercialment.

Ara tenim la cosa controlada majoritàriament i entre les forces que s'han de controlar estan els brètols que s'encarreguen de fer malbé els passos o els qui tiren deixalles en aquest espai natural entre altres dolents de la proposta.

La natura és sàvia i veient el que tenia que suportar el pobre ocellet ja va decidir que les seves postes serien a l'abril o al maig que són mesos tranquils a no sé els quatre dies de setmana santa, però la natura va complicar la cosa i va fer que aquests animalons poguessin tenir segones postes en el mes de juny quan ja comencem a tenir una certa aflluència en aquests espais marítims. Els tres ous que acostuma a fer en les seves postes necessiten 25 dies per ser covats pels seus dos progenitors. Aquí és on està el perill si la cosa es desmarxa una mica en el temps i hi ha visitants que fan coses que no haurien de fer.

Realment aquest és el rei de les nostres platges i si l'obra de la Seu com va ser el pont sobre la Riera de la Bisbal de sant Salvador que va estar tants mesos aturat una part de la culpa la té el rei de tot aquest territori que primerament va ser verge, després, no tant i ara volem conservar el que hem creat artificialment i que recuperi el seu esperit original en la mesura del possible.

Aquest personatge ha d'aguantar la pressió de la modernitat que s'accentua en els mesos d'estiu amb els cotxes i els vianants ocupant el seu espai natural. També li toca suportar les estridències del castell de foc de Sant Salvador que es tira dels seus espais preferits a casa nostra. El nostre rei que tot i les seves dimensions reduïdes l'hem de tractar com li pertoca. Ja en té prou d'ingerències en el seu terreny natural que a punt va estar de no tornar-lo a veure mai més.